

11. tanulmány

A választottak

December 9., szombat délután

Az Úr kimondhatatlan szeretettel ragaszkodik hozzánk. Amint megtértünk valamennyit Isten minden értelmet felülmúló szeretetének hoszsúságából, szélességéből, mélységéből és magasságából (Ef 3:18), szeretetünk fölébred iránta... A szeretetet használja eszközül, hogy kiűzze a szívből a bűnt, így változtatja a kevelységet alázattá, az ellenségeskedést és hitetlenséget pedig szeretetté és hitté.

Krisztus kortársai fárasztó igyekezettel, a maguk erejéből próbáltak eljutni a tökéletességre, de eredménytelenül. Jézus már megmondta nekik, hogy saját igazságukkal nem juthatnak be a mennybe. Most azt az életszentséget ecseteli, mellyel azok rendelkeznek majd, akik eljuthatnak az örök életre... Mennyei Atyátokban ismerjétek fel az Isten kormánya alapjait képező elvek megtestesülését.

Isten a szeretet. Akár a sugarak a naptól, szeretet, világosság és öröm árad tőle minden teremtményére. Természetéből fakad, hogy adjon. Lényé az önzetlen szeretet kiáradása. – *Gondolatok a Hegyibeszédről*, 76–77. o.

Isten a szeretet. Gondja van teremtményeire. „Amilyen könyörülő az Atya a fiakhoz, olyan könyörülő az Úr az Őt félők iránt.” (Zsolt 103:13) „Lássátok, milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya, hogy Isten fiainak neveztetünk!” (1Jn 3:1) Milyen drága kiváltság, hogy a Magasságos fiai lehetünk, Isten örökösei és Jézus Krisztus örököstarsai! Ne gyászoljunk és búslakodjunk tehát, amiért ebben az életben nem mentesülünk a csalódásoktól és szenvedésektől. Ha az Úr gondviselése arra szólít fel, hogy elviseljük a megpróbáltatásokat, fogadjuk el a keresztet, igyuk ki a keserű poharat, emlékezve arra, hogy az Atya keze emeli azt

az ajkunkhoz. Bízunk benne az éj sötétjében csakúgy, mint fényes nappal! Képtelenek lennénk elhinni, hogy mindent a javunkra ad? „Aki az Ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem Őt mindnyájunkért odaadta, mi módon ne ajándékozna vele együtt mindent minékünk?” (Róm 8:32) Még a szenvedés órájában se tagadjuk meg, hogy felemeljük szívünket és szavunkat hálás dicsérettel, amikor emlékezünk a szeretetre, amely a Golgota keresztjén jutott kifejezésre. – *Bizonyságtételek*, 5. kötet, 315. o.

A hit békét terem, az Istenben bízás pedig örömet. Higgy, higgy; lelkem mélyéről mondom: higgy! Találj nyugalmat Istenben! Ő meg tudja őrizni, amit rábízunk. Mindenben diadalmaskodni tudsz általa, aki szeret. – *Bizonyságtételek*, 2. kötet, 319. o.

December 10., vasárnap – Krisztus és a törvény

Egyedüli biztonságunk, ha szorosán kapaszkodunk Jézusba. Soha ne tévesszük Őt szem elől! Ő mondta: „Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.” (Jn 15:5) Szüntelenül tudatában kell lennünk saját erőtlenségünknek és tehetetlenségünknek, mert csak így támaszkodhatunk Jézusra teljesen. Ez mindannyiunk beszédét és jellemét higgadtá és állhatatossá tenné. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 2. kötet, 59. o.

A papok, valamint a főemberek túlságosan belemerültek a különféle ceremóniákba. A vallási szertartások szigorú betartása teljesen kielégítette őket, így képtelenek voltak másokkal megismertetni a mennyből származó élő igazságot. Teljesen elégedettek voltak önigazultságukkal, és semmi vágyat nem éreztek arra, hogy magasabb lelkiséget vigyenek a vallási ceremóniákba. Istennek az emberek iránti jóindulatát nem tekintették az egész emberiség részére szóló általános adománynak, hanem saját jó cselekedeteikkel és érdemeikkel hozták összefüggésbe. A szeretetből munkálkodó hit, ami nemesíti a lelket, nem párosulhatott a farizeusok vallásával, ami meg pusztította a ceremóniákból és emberi rendeletekből állt. – *Az apostolok története*, 15. o.

Krisztus a világ összes bűnéért engesztelést szerzett, és mindazok részesülnek igazságában, akik hit által jönnek Istenhez... Bűneink el vannak rendezve, az Atya félretette, a tenger mélyébe vetette azokat. Bűnbánat és hit által szabadulunk meg a bűntől, és az Úrra, a mi igazságunkra tekintünk. Jézus, az igaz, szenvedett az igaztalanért. (...)

Mit kell tennie annak, aki igazán bűnbánatra akar jutni? – Ahogy van, késlekedés nélkül Krisztushoz kell jönnie. Hinnie kell, hogy a Megváltó szava igaz, és az ígéletben való hittel kell kérnie, hogy kaphasson. Nem hiábavaló annak az embernek a könyörgése, akit őszinte vágy indít imára. Az Úr teljesíti szavát, és elküldi Szentlelkét, aki az embert az Atya iránti bűnbánatra és Jézus Krisztus iránti hitre vezeti. A hívő vi-gyázni és imádkozni fog, és elhagyja bűneit, és az Isten parancsolatainak megőrzésére való odaadó igyekezettel nyilvánítja ki őszinteségét. Hitét imával egészíti ki, és nemcsak hisz, hanem a törvény előírásai-nak is engedelmeskedik. Krisztus oldalán állónak vallja magát, és eluta-sít minden olyan szokást és kapcsolatot, ami elterelné a szívét Istentől. (...)

Önmagunkban bűnösök vagyunk, de Krisztusban igazak. Miután Isten nekünk tulajdonítja Fia igazságát, igaznak jelent ki minket, és úgy bánik velünk, mint igazakkal. Szeretett gyermekeiként tekint ránk. Jézus munkálkodik a bűn hatalma ellen, és ahol a bűn növekszik, a kegyelem is megsokasodik. „Megigazulván azért hit által békességünk van Isten-nel, a mi Urunk, Jézus Krisztus által, aki által van a menetelünk is hitben ahhoz a kegyelemhez, amelyben állunk; és dicsekedünk az Isten dicső-ségének reménységében.” (Róm 5:1–2) – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 1. kötet, 193–194. o.

December 11., hétfő – Kegyelmi kiválasztás

Aki akarja, felismerheti az istenfélelem titkát. De hogy Krisztusban teljeseek, szeretet által elfogadottak lehessünk, az csak az Üdvözítő kül-detésének, tevékenységének helyes megértése által lett elérhetővé téve számunkra. Jézus emberi karja átöleli az emberi családot. Isteni karja pedig a Mindenható trónját ragadja meg, hogy az ember áldásban része-sülhessen az érte hozott kimondhatatlan áldozat által. Akik befogadják

Őt, azoknak hatalmat adott, hogy Isten fiaivá váljanak, akik hisznek az Ő nevének. (...)

A rejtett bölcsesség: a belsőben a dicsőség reménységeként kialakuló Krisztus – ez a mennyel egy magasságú bölcsesség. Az istenfélelem mélységes elvei fenségesek és örökkévalóak. Egyedül a keresztyén tapasztalat segít megértetni ezt a kérdést, és elnyerni a tudásnak azokat a kincseit, melyek Isten tanácsában voltak elrejtve, amiket ma már mindenki előtt ismertté tett, aki élő kapcsolatban áll Jézussal. Aki akarja, megismerheti e tudományt. – *A te Igéd igazság*, 6. kötet, 1113–1114. o.

Noha Izrael elvetette Isten Fiát, az Úr azonban mégsem vetette el Izraelt. Hallgassuk, hogyan folytatja érveléseit Pál apostol: „Mondom tehát: Avagy elvetette-é Isten az Ő népét? Távol legyen; mert én is izraelita vagyok, az Ábrahám magvából, Benjámin nemzetségéből való. Nem vetette el Isten az Ő népét, melyet eleve ismert. Avagy nem tudjátok-é, mit mond az Írás Illésről? Amint könyörög Istenhez Izrael ellen mondván: Uram, a te prófétáidat megölték, és a te oltáraidat lerombolták; és csak én egyedül maradtam, és engem is halálra keresnek. De mit mond neki az isteni felelet? Meghagytam magamnak hétezer embert, akik nem hajtottak térdet a Baálnak. Ekképpen azért most is van maradék a kegyelemből való választás szerint.” Izrael megbotlott ugyan és elesett, de ez még nem teszi lehetetlenné, hogy újból felálljon. – *Az apostolok története*, 375. o.

A természetben nem az egyformaság szabálya uralkodik. És a kegyelem országa sem ezt az elvet követi. Isten különböző módszereket alkalmaz ugyanazon cél – a lelkek megmentése – érdekében. Az irgalmas Megváltó más és más módszert használ az eltérő felfogású embereknél. (...)

A mennyei Pásztor tudja, hol találja meg az akoltól eltévedt bárányokat. Ő fogja hazahozni a tévelygőket. (...) Mint Illés idejében, amikor Istennek még volt hétezer szolgája, akik nem hajtottak térdet Baál előtt, úgy ma is sok olyan lélek van, aki a kapott világosságban jár. A Mindenható egy egész sereget tartogat: a választottait, akik ettől kezdve világitani fognak a sötétség idején. – *39. levél*, címzett: J. Wessells, 1903. február 28.

December 12., kedd – „A természet szerint való ágak”

Az Úr itt hozott össze bennünket – sokféle értelmet, más-más nevelést, műveltséget –, és ne várjuk el, hogy minden értelem egyazon síkon fusson. A kérdés ez: be vagyunk-e oltva, mint sok venyige, a szőlőtőkébe? Ezt akarjuk elérni, és erre akarjuk kérni a tanítókat és tanulókat is. Tudni akarjuk, vajon valóban be vagyunk-e oltva a tőkébe. Ha igen, nem baj, ha más a modorunk, a hangszínünk, ha különböző hangunk van. Ti az egyik szemszögből nézhetitek a dolgokat, nekünk más elgondolásaink vannak a Szentírásról. Noha nem a Bibliával szemben, mégis különféle eszméink lehetnek. Az én értelmem számomra ismerős vonalakon futhat, másvalaki az ő jellemvonásai szerint gondolkodhat, alkothat nézeteket, és mély érdeklődést tanúsíthat az egyik oldalon, melyet mások nem látnak meg. – *Értelem, jellem, egyéniség*, 1. kötet, 53. o.

Jézus Krisztus eljött a világunkba, és szeretettel hív, hogy jöjjünk hozzá, tanuljunk tőle, és higgyünk benne. Ha hozzá megyünk, életét és jellemét adja belénk. Krisztushoz közeledésünk hitet, a beoltás pedig örökbefogadást jelent; és ezen kölcsönös aktus révén Isten fiaivá és Jézus örökostársaivá válunk, a mennyei természet részeseivé, és megszabadulunk a világi kívánságokban rejlő romlottságtól.

Beoltásunk Krisztusba elválaszt bennünket a világtól. Többé nem fogjuk szeretni a mulandó, szennyezett és beszennyező dolgokat. Teljes mértékben meghalunk a bűnnek, és Istennek élünk Urunk, Jézus Krisztus által. Az eredmény pedig – gyümölcserezdek. A Lélek ajándékai szeretetté, örömmé, békévé, hosszútűréssé, jósággá és hűséggé alakulnak át. Új érzelmeket, izlést és vágyakat kapunk. A régiek elmúltak, és újjá lett minden. – *Bizonyságtételek a nemi életre, házasságtörésre és válásra vonatkozóan*, 106. o.

Amikor rádöbbenünk, hogy Krisztus nélkül milyen tehetetlen helyzetbe kerültünk, nem kell elcsüggednünk! Hagyatkozzunk a keresztre szegezett és feltámadt Üdvözítő érdemeire. Szegény, büntől megbetegedett és elcsüggedt lélek, nézz és élj! Jézus a szavát adta, hogy üdvösséget szerez mindazoknak, akik hozzá járulnak. Menjünk tehát oda hozzá, valljuk meg a bűneinket, és teremjük meg a megtérés gyümölcsseit!

Jézus ma a mi Megváltónk! A mennyei szentélyben közbenjár érünk, és megbocsátja minden bűnünket. Igen nagy jelentősége van a lelki életünkre nézve, ha kétely nélkül hagyatkozunk Istenre, mint az egyedül biztos alapra. Vagy netán magunkban próbálunk feddhetetlenséget felfedezni, mielőtt hozzá mennénk? Emeld fel a tekinteted magadról Isten Bárányára, aki elveszi a világ bűneit. A kétely: bűn. Ha a szívben a hitetlenség legparányibb formája is jelen van, a lélek elmerül a büntudatban, a sötétségben és a csüggedésben. (...)

Jézus igencsak kedveli, ha úgy járulunk elé, ahogy vagyunk – bűnösen, tehetetlenül, szenvedélyekkel. Ha azt állítjuk, hogy a világosság fia vagyunk és nem a sötétségé, akkor milyen jogon hitetlenkedünk? – In: *The Review and Herald*, 1884. április 22.

December 13., szerda – „Az egész Izráel megtartatik”

Istennek a népével való minden bánásmódja, melyet szeretete és kegyelme hat át, szigorú és pártatlan igazságosságának legszembeütőbb bizonyítéka. Ezt szemlélteti a héber nép története is. És mégis milyen gyors és szigorú büntetéssel látogatta meg őket bűneikért! (...)

Isten végtelen szeretete nyilvánult meg egyszülött Fia ajándékában, hogy megváltsa az elveszett emberiséget. Krisztus Atyja jellemének kinyilatkoztatására jött a földre, és élete mennyei gyengédség és könyörületesség cselekedeteivel volt teljes. És mégis maga Jézus jelenti ki: „Mert bizony mondom néktek, míg az ég és a föld elmúlik, a törvényből egy jóta vagy egyetlen pontocska el nem múlik.” (Mt 5:18) Ugyanaz a hang, amely türelmes, szerető esedezéssel hívja a bűnöst, hogy jöjjön hozzá, hogy megbocsátást és békét találjon, az ítéletben kegyelme megvetőinek ezt parancsolja: „Távozzatok tőlem, ti átkozottak!” (Mt 25:41) A Biblia Istent nemcsak gyöngéd atyaként, hanem igaz bíróként is bemutatja. Bár gyönyörűsége telik a kegyelem gyakorlásában, és „megbocsát hamisságot, vétket és bűnt: nem hagyja a bűnöst büntetlenül” (2Móz 34:7). – *Pátriárkák és próféták*, 469. o.

Izrael gyermekeinek történetét a keresztyérek tanítására és okulására írták meg. Amikor az izraelitákat veszélyek és nehézségek fenye-

gették, és útjuk mintha elzártan állt volna előttük, akkor elhagyta őket a hitük, és az Isten által kijelölt vezető ellen zúgolódtak. Azzal vádolták, hogy veszedelemre hozta ki őket, mikor pedig Mózes csupán az Úr hangjának engedelmeskedett.

Ez volt Isten parancsa: Menjetek előre! Nem volt szabad megvárniuk, míg sima és világos lesz az út, amíg megértik szabadításuk egész tervét. Az Örökkévaló ügye halad előre, az Úr pedig utat fog nyitni népe előtt. Aki habozik és panaszkodik, az Izrael szentje ellen tanúsít bizalmatlanságot. Isten gondviselése hozta a zsidókat a hegyvonulatok közé, ahol a Vörös-tenger állta el útjukat, hogy véghezvigye szabadításukat, és örökre lerázza ellenségeiket. Más úton is megszabadíthatta volna őket, Ő mégis ezt a módszert választotta, hogy próbára tegye hitüket és megerősítse a bizalmukat. – *Bizonyságtételek*, 4. kötet, 25. o.

Krisztus eljön hatalommal és nagy dicsőséggel: a maga és az Atyja dicsőségével. Útján a szent angyalok kísérik. (...)

Ekkor veszik át megígért örökségüket mindazok, akiket Krisztus megváltott az emberek közül. Így teljesedik szó szerint Isten Izraellel való szándéka. Ember nem hiúsíthatja meg a menny tervét. Miközben Sátán gonosz munkáját végzi, az Úr szándéka biztosan halad a megvalósulás felé. Így volt ez Izrael házával is a megosztott birodalom történelmében. Így van ez ma is a lelki Izraelben. – *Próféták és királyok*, 720. o.

December 14., csütörtök – A bűnösök megváltása

A zsidókkal is törődjünk. Különös bölcsességgel kell végeznünk a 11. fejezetben leírt, zsidókért való fáradozást. Nem szabad elhanyagolnunk ezt a kötelességet. Bölcsen és igazságosságban kell megtisztítanunk a király országútját. Adjunk meg minden lehetőséget a zsidóknak, hogy a világossághoz jöjjenek! – *A te Igéd igazság*, 6. kötet, 1079. o.

Látszódnia kell, hogy Krisztus kegyelme lakik a szívünkben. Befolyása nyilvánvalóvá válik mély értelmű szavaink által, aminek örökké tartó következménye lesz.

A föld történelmének ebben a szakaszában nem engedhetjük meg magunknak, hogy csökkentsük befolyásunkat. A keresztény küzdelem szoros és heves. Láthatatlan ellenséggel kell megvívunk, ezért összhangban kell lennünk a mennyei eszközökkel, amelyek azért vannak, hogy megszabadítsanak bennünket a hittestvéreinket kritizáló és elítélő magatartástól. Az Úr azt szeretné, hogy megmaradjunk Jézus igájában. (...)

Krisztus tanúi vagyunk. Ne beszéljünk tehát a nehézségekről, és ne gondolkozzunk a próbákról, hanem közeledjünk Jézus Krisztushoz, hitünk Fejedelméhez és bevégzőjéhez. Tekintsünk rá, beszéljünk róla, és akkor az Ő képmására változunk el. – *The Upward Look*, 239. o.

Krisztus életét az Isten iránti szeretet mennyei üzenete terhelte, és az volt minden vágya, hogy ezt átadhassa másoknak. Részvét sugárzott arcáról. Magatartását kegyelem, alázat, igazság és szeretet jellemezte. Küzdő egyháza minden tagjának ugyanezen tulajdonságokat kell tanúsítania, ha csatlakozni akar a győzelmes egyházhoz. Jézus szeretete olyan hatalmas és ragyogó, hogy ehhez mérten minden, amit az emberek nagynak tartanak, jelentéktelenné törpül el. Amikor ez elénk tárul, így kiáltunk: „Ó, a szeretet gazdagságának milyen mélysége ez, amit Isten az emberekre áraszt egyszülött Fia odaajándékozásával!”

Amikor alkalmas kifejezéseket keresünk Isten szeretetének leírására, a talált szavak túl színtelenek, túl gyengék, a témához túlságosan méltatlanok lesznek. Letesszük az íróeszközt, és így szólunk: „Ez leírhatatlan!” Csak azt tehetjük, amit a szeretett tanítvány tett, és így szólhatunk: „Lássátok, milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya, hogy Isten fiainak neveztetünk!” (1Jn 3:1) Amint megpróbáljuk valahogy leírni ezt a szeretetet, úgy érezzük, mintha első szavaik kimondásával küszködő kisbabák lennénk. Csendben imádkozhatjuk Istent, mivel ez olyan dolog, ahol a csend az egyetlen ékesszólás. E szeretetet semmiféle nyelv nem képes leírni. Ez az emberi testben megjelent Isten titka, Isten Krisztusban, aki istenség emberi alakban (vö.: 1Tim 3:16). Krisztus páratlan alázatossággal hajolt le, hogy az Úr trónjára való felmagasztaltatással azokat is felmagasztalja, és maga mellé ültesse trónjára, akik hisznek benne. Aki csak hittel tekint Jézusra, bűn által okozott sebeire, meggyógyul, és egészséges lesz. – *A keresztény nevelés alapjai*, 179. o.

December 15., péntek – További tanulmányozásra

Az apostolok története, „Üldözöből tanítvány” című fejezet.